

La Villarroel emmarca la primera versió internacional de 'Vaselina', una peça que roda per Itàlia des del 2013

Pujar a un globus

J.B.
BARCELONA

Vaselina és una tragico-mèdia que diverteix i incomoda. Perquè és políticament incorrecta i posa al caire de l'abisme uns perdedors que es revelen humans perquè procuren sobreviure a la seves misèries. L'obra, dirigida per Sergi Belbel, estarà en cartell fins al 20 d'octubre a La Villarroel. És el primer text del que públic i crítica han acordat en trilogia de Gabriele di Luca (juntament amb *Animali da bar* i *Cous cous Klan*: totes tres donen veu a perdedors amb molta humanitat). La companyia Carrozzeria Orfeo, amb una dècada d'història, des del 2013 la representa per Itàlia, omplint ara també en sales de gran format. Fins ara, només havien fet una funció a Portugal el 2014. Però des del 2015 que Joan Negrié, ànima de la Sala Trono de Tarragona, perseguia fer-ne una versió en català. Finalment tant Negrié com els de Carrozzeria Orfeo han vist realitzat el seu desig. Es-

Gabriele Di Luca, en una imatge d'arxiu ■ CARROZZERIA ORFEO / SALA TRONO

tan en un globus, de celebració. Sense necessitat de fumar-se la marihuana que es cultiva en aquest pis de joves.

Di Luca riu modest quan el comparen amb Di Filippo perquè ell fa com l'autor italià: escriure per a la seva companyia, dirigir-la i actuar-hi. Diu que

"és exagerat". De fet, comenten altres membres que van ser dimarts en l'estrena a La Villarroel, Filippo i Di Luca coincideixen amb una figura de la seva cultura, com és l'autor, director i actor. Carrozzeria, però, és codirigida per Massimiliano Setti i Alessandro Tedeschi.

Avui, la companyia té un nucli d'actors però n'incorpora, puntualment.

L'humor negre d'aquesta família (que a Barcelona és interpretada per Lluïsa Castell, Joan Negrié, Joan Miquel Reig, Artur Busquets i Karin Barbeta) manté una semblança amb les famílies desestructurades de Tolcachir (*L'omissió de la família Coleman*, per exemple). Però Di Luca indica que Tolcachir arrenca d'un realisme màgic amb una mirada grotesca, mentre que els seus personatges són, d'entrada, "estereotips que van perdent cuirasses i que acaben com a éssers humans".

A La Villarroel van estar plantejant-se si el pare del protagonista havia de ser transsexual (com es presenta en escena). Belbel va descartar-ho. Di Luca ho corrobora, perquè, per sobre d'aquest arquetip, és més important veure una persona que lluita per sobreviure. Joan Miquel Reig l'interpreta amb el màxim respecte al col·lectiu. La tendresa aflora enmig de tanta misèria. ■

Vint-i-set milions per a equipaments

Obren la primera convocatòria de fons Feder destinada només a cultura

X.C.
BARCELONA

La primera convocatòria d'un Fons Europeu de Desenvolupament Regional (Feder) destinada exclusivament a cultura posa 27 milions d'euros a disposició d'equipaments catalans com ara museus, teatres i auditoris, esglésies, castells, jaciments arqueològics i ateneus. Així ho va anunciar ahir la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, que va encoratjar els responsables de les infraestructures culturals a "presentar projectes i acollir-se als ajuts". La consellera va reivindicar que "aquest país necessita més diners per a cultura" i va afirmar que aquesta serà "una prioritat" en l'elaboració del pressupost de la Generalitat per al 2020.

El *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC) va publicar ahir les bases de la convocatò-

ria dels fons Feder, i els equipaments que tinguin projectes a finançar podran presentar sol·licituds des del 26 de setembre fins al 9 de desembre.

El cofinançament dels ajuts Feder és d'un 50% de la despesa subvencionable, de manera que aquestes aportacions poden implicar finalment una inversió total de 54 milions d'euros en projectes culturals: 6 milions per millorar l'ús, la qualitat i l'accés a les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC); 8 milions per potenciar l'eficiència energètica i afavorir el pas a una economia baixa en carboni, i 40 milions per a la protecció i el desenvolupament del patrimoni cultural.

A més dels grans equipaments escènics i musicals –Liceu, Palau de la Música, Auditori de Barcelona, etc.–, es podran acollir a aquests ajuts museus que tinguin projectes de renovació de la museografia i de potenciació del patrimoni custodiat, i altres iniciatives de recuperació del patrimoni arquitectònic i arqueològic. ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Tan tendre com desmesurat

Vaselina

Autor: Gabriel di Luca
Director: Sergi Belbel
Dimarts, 10 de setembre (fins al 20 d'octubre), a La Villarroel

La vaselina com a element per inserir elements no naturals en un orifici, el vídeo per enviar a la CNN, la marihuana com a planta de decoració, la transexualitat i la ludopatia són elements que, exposats en clau de comèdia en un escenari, esclaten com bombes de dispersió, habitualment. Provoquen un riure de traç gros, fent-ne del tòpic un retrat cruel, deixant que els actors s'esgargamellin

dient-se barbaritats per a diversió sonora del públic. Però aquesta peça de Gabriel Di Luca trenca aquest món més fàcil i disposa un artefacte que es converteix en una bomba d'emocions. Belbel es deixa persuadir pels personatges còmicament patètics però va ensenyant-ne les seves debilitats, els va fent humans, i, sense abandonar les seves filies, acaben esdevenint tendres.

Tots els actors defensen uns personatges complexos, que tenen un vessant a ridiculitzar i matisos per fer-se estimar. Volen fer el retrat cruel, deixant que els actors s'esgargamellin

Lluïsa Castell, en una imatge promocional

provocant un nou cataclisme en el si del pis i, per extensió, de la societat. *Vaselina* reflexa una família desestructurada, que lluita

per sobreviure, encara que a vegades els uns trepitgin els altres. En el fons, sempre demanden i donen una nova oportunitat: llops solitaris demanen un port on sentir-se arraulits i estimats. Les amenaces es desproporcionen amb la por i desapareixen amb la confiança amb els altres.

Aquesta peça de teatre contemporani italià recorda el realisme màgic argentí de Claudio Tolcachir (*L'omissió de la família Coleman*) i Nelson Valente (*El loco y la camisa*), dos títols que defineixen bé el to de La Villarroel, que explora entre la caricatura i l'emoció. ■

CANTADA D'HAVANERES

Del 13 a 16 de setembre

Data	Hora	Població	Comarca	Província	Adreça	Grup
13/9	18:00	SANT FELIU DE CODINES	VALLÈS OR.	Barcelona	Plaça Josep Umbert Ventura	PORT BO
13/9	20:00	VILANOVA DE MEIÀ	LA NOGUERA	Lleida	Plaça Major	BOIRA
13/9	21:30	PALAFRUGELL	BAIX EMPORDÀ	Girona	Plaça Nova/Cantada benèfica	L'ARJAU I L'EMPORDANET
13/9	22:00	ARENYS DE MAR	MARESME	Barcelona	Carrer Sant Rafael	LA VELLA LOLA
13/9	22:00	SANTA OLIVA	BAIX PENEDÈS	Tarragona	Darrera el castell	XICRANDA
14/9	12:00	CALONGE	BAIX EMPORDÀ	Girona	Vermut al Celler Viniric	LA VELLA LOLA
14/9	19:30	GETXO	BILBAO	País Basc	Sala Ereaga	MESTRE D'AIXA
15/9	18:00	BARCELONA	BARCELONÈS	Barcelona	Casino l'Aliança del Poble Nou	PORT BO
15/9	18:00	VILAFRANCA DEL P.	ALT PENEDÈS	Barcelona	Rambla de la Girada	XATÓ
15/9	19:30	VILANOVA I LA GELTRÚ	GARRAF	Barcelona	Centre cívic Moli de Vent	XALOC
16/9	21:00	RIUDARENES	LA SELVA	Girona	Envelat FM	PORT BO

Cal acompanyar les havaneres amb un bon cremat.

Naturalment, de Rom Pujol
Informe-vos a www.havaneresicremat.com • DES DE 1818 •

119001-12092421